

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Qualitative Research) ในรูปแบบของการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาหรือ การวัดตัวแปรเป็นการวัดเพียงครั้งเดียว ในกลุ่มที่ศึกษาเพียงกลุ่มเดียว (One-shot case study)

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมายสำหรับการศึกษาในครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปวิจิตร ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 1,079 คน โดยใช้ฐานตัวเลขประชากร ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 (แหล่งข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนและประมวลผล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปวิจิตร ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากสูตรของ Taro Yamane โดยเลือกใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งพิจารณาจากประชากรนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยประชากรนักศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีจำนวน 1,079 คน (ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนและประมวลผล สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม) จากการคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 292 ตัวอย่าง และกำหนดความเชื่อมั่น 95% และความผิดพลาดไม่เกิน 5% หรือที่ระดับนัยยะสำคัญ 0.05 โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

การคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กำหนดให้ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อน

$$n = \frac{1,079}{1,079 (0.05)^2}$$

$$= 291.81 \approx 292 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากผลการคำนวณ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n) = 291.81 ตัวอย่าง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 350 ตัวอย่าง เพื่อทำการแจกแบบสอบถามจำนวน 350 ชุด

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบผสมผสาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยแบ่งเป็นคณะ 3 คณะ ได้แก่ คณะศิลปศึกษา คณะศิลปนาฏดุริยางค์ และคณะศิลปวิจิตร ดังนั้นจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละคณะ โดยใช้สูตร

$$\frac{\text{จำนวนประชากรในแต่ละคณะ} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

แทนค่าในสูตร ดังนี้

1. คณะศิลปศึกษา	$\frac{646 \times 350}{1,079}$	=	209.54
2. คณะศิลปนาฏดุริยางค์	$\frac{207 \times 350}{1,079}$	=	67.14
3. คณะศิลปวิจิตร	$\frac{226 \times 350}{1,079}$	=	73.30

ตารางที่ 3.1
จำแนกตามคณะที่เปิดสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
กระทรวงวัฒนธรรม

ลำดับ	คณะ	จำนวน (คน)	จำนวนแบบสอบถาม (ชุด)
1	คณะศิลปศึกษา	646	210
2	คณะศิลปนาฏดุริยางค์	207	67
3	คณะศิลปวิจิตร	226	73
	รวมทั้งหมด	1,079	350

2. ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1 โดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างบริเวณโรงอาหารของสถาบันในช่วงเข้าก่อนเข้าชั้นเรียน และในช่วงพักกลางวัน รวมทั้งให้ตัวแทนนักศึกษาที่เป็นหัวหน้าในแต่ละชั้นปีของแต่ละคณะเป็นผู้แจกแบบสอบถาม โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องมีคุณสมบัติคือ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำแนกตามสมมติฐานของการศึกษา 3 ข้อ โดยแบ่งตัวแปรออกเป็น 2 ประเภท คือ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีผลต่อความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารต่างกัน จะมีพฤติกรรมเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์

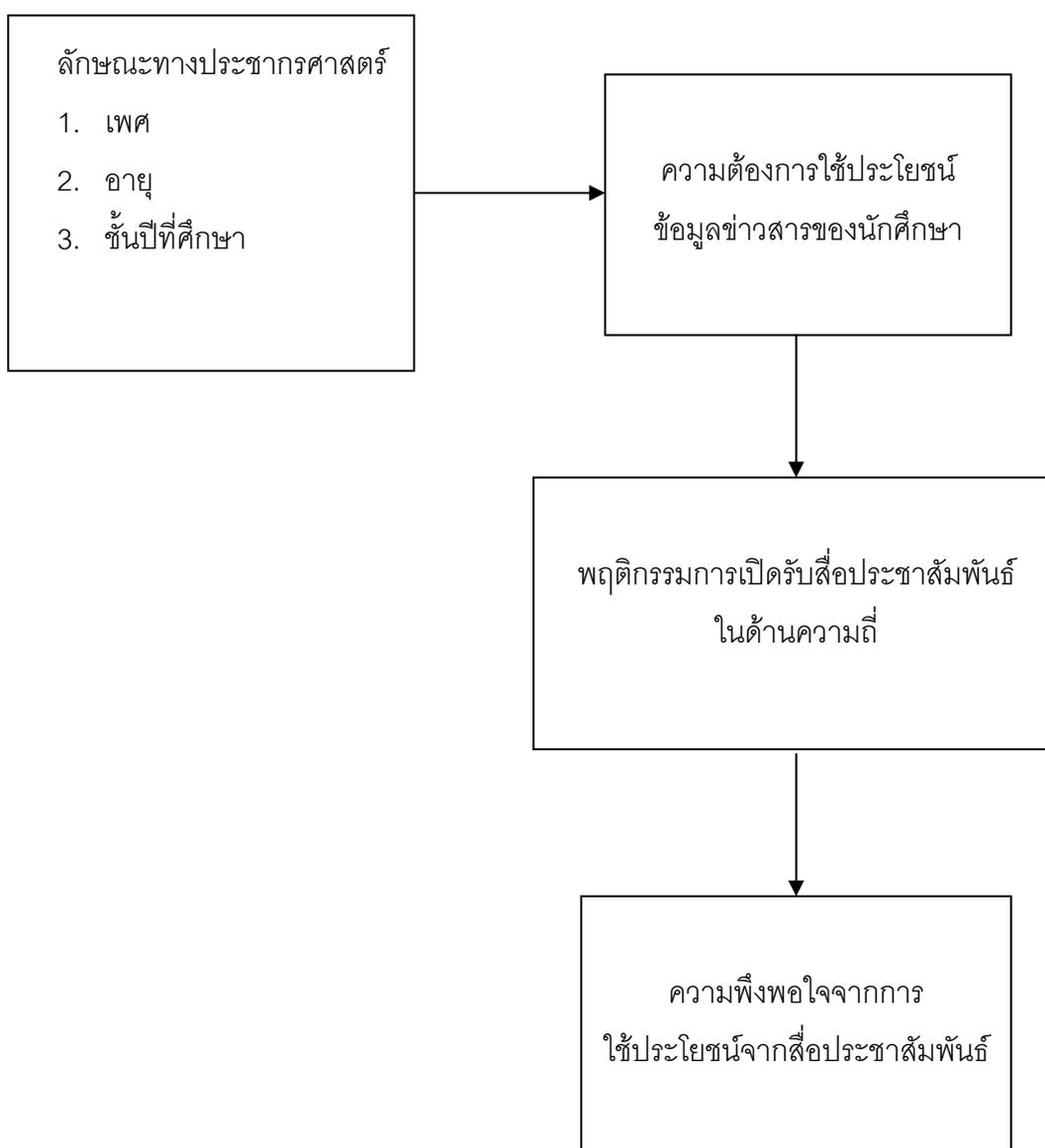
สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจจากการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์

ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจจากการใช้ประโยชน์

ภาพที่ 3.1

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ประกอบด้วย แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้ศึกษาสร้างและพัฒนาขึ้นมาตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยลักษณะคำถามจะมี ทั้งคำถามปลายปิด (Close-ended Questionnaire) และ คำถามปลายเปิด (Open-ended Questionnaire) ซึ่งแบ่งเนื้อหาของแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน โดยคำถามในแบบสอบถาม จะครอบคลุมและสอดคล้องกับสมมติฐานในการศึกษา โดยมีส่วนประกอบโครงสร้างเนื้อหา ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ชั้นปีที่ศึกษา

ส่วนที่ 2 ความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปลักษณะทางประชากรศาสตร์

เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ คณะ สาขาวิชา ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ รวม 3 ข้อ ดังนี้

1. เพศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 เพศชาย

กลุ่มที่ 2 เพศหญิง

2. อายุ แบ่งออกเป็น 1 กลุ่ม ได้แก่

อายุ ปี

3. คณะที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คณะศิลปศึกษา

กลุ่มที่ 2 คณะศิลปนาฏดุริยางค์

กลุ่มที่ 3 คณะศิลปปริวรรต

4. ชั้นปีที่

กลุ่มที่ 1 ชั้นปีที่ 1

กลุ่มที่ 2 ชั้นปีที่ 2

กลุ่มที่ 3 ชั้นปีที่ 3

กลุ่มที่ 4 ชั้นปีที่ 4

กลุ่มที่ 5 อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 ความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารของนักศึกษา

เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารของนักศึกษา รวม 8 ข้อ ประกอบด้วยคำถามดังต่อไปนี้

1. เพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสาร/เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในคณะหรือสถาบัน เช่น ข่าวประกาศ ข่าวประชาสัมพันธ์ ข่าวการสัมมนา ฝึกอบรม และข่าวการรับสมัครงาน เป็นต้น
2. เพื่อตรวจสอบ/ค้นคว้าข้อมูลของคณะหรือสถาบัน หลักสูตร กฎ ระเบียบข้อบังคับ เป็นต้น
3. เพื่อการลงทะเบียนเรียน ตรวจสอบผลการลงทะเบียน ตรวจสอบผลการศึกษา และแจ้งจบการศึกษา ได้ถูกต้องและตรงตามเวลา
4. เพื่อรับทราบข้อมูลด้านทุนการศึกษา และการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา (กยศ.)
5. เพื่อหาข้อแนะนำในการปฏิบัติตนให้เป็นนักศึกษาที่ดี ประสบความสำเร็จด้านการเรียน และนำเรื่องนั้นมาตัดสินใจ
6. เพื่อนำมาช่วยในการเสริมความคิดเห็นเดิมให้มั่นคงยิ่งขึ้น เช่น ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับมากับแหล่งข้อมูลจริง
7. เพื่อประโยชน์ของตนเองในการติดต่อสื่อสารกับคณะและสถาบัน
8. เพื่อการมีส่วนร่วมกับสังคม คณะ และสถาบัน โดยการนำไปสนทนาและร่วมแสดงความคิดเห็นกับผู้อื่น

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความถี่ในการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ รวม 8 ข้อ ดังนี้

1. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Internet) ได้แก่ เว็บไซต์ของคณะและสถาบัน
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์
2. สื่อบุคคล ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล ฝ่ายการเงิน ฝ่ายเงินกู้ยืม
เพื่อการศึกษา ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฯลฯ
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์
3. สื่ออื่น ๆ (ป้ายโฆษณา, ใบปิดหน้าลิฟท์, บอร์ดประชาสัมพันธ์)
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์
4. ป้ายไฟวิ่งข้อความประชาสัมพันธ์ บริเวณภายในโรงอาหารของสถาบันฯ
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์
5. ข่าวประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์
6. ใบปิด (Poster) การประกวดหรือการแสดงต่าง ๆ
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์
7. ประกาศต่าง ๆ เช่น ทวนการศึกษา กำหนดการต่าง ๆ
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์
8. แผ่นพับประชาสัมพันธ์
โดยเฉลี่ย วัน/ สัปดาห์

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ของผู้ตอบแบบสอบถาม รวม 8 ข้อ ประกอบด้วยคำถามดังนี้

1. ทำให้รับทราบข้อมูลข่าวสาร/เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในคณะหรือสถาบันได้อย่างรวดเร็ว
2. ได้รับข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งมีรายละเอียดมากพอ ครบถ้วนและชัดเจน
3. สามารถติดต่อ และได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ในประเด็นที่ต้องการ
4. สามารถลงทะเบียน ตรวจสอบผลการลงทะเบียนเรียน แจ้งจบการศึกษา และตรวจสอบผลการศึกษาได้ตรงตามเวลา
5. ได้รับทราบสิทธิของตนเองในเรื่องทุนการศึกษา และกองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา
6. ได้รับข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจอย่างถูกต้องและแม่นยำ
7. ได้รับความมั่นคงทางความคิดและมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้น เช่น ความภาคภูมิใจในฐานะที่เป็นสถาบันที่เปิดสอนวิชาชีพเฉพาะชั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และคีตศิลป์ของไทย

8. สามารถร่วมสนทนา และแสดงความคิดเห็นกับผู้อื่นได้อย่างครบถ้วนและรอบด้าน

เกณฑ์การให้คะแนนตัวแปร

ข้อมูลที่สอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารและความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้คำถามแบบมาตราส่วน ให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้น้ำหนักแบบมาตราส่วน (Rating Scale) จากสูงที่สุด ถึงต่ำที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ต้องการมากที่สุด, พึงพอใจมากที่สุด	=	5	คะแนน
ต้องการมาก, พึงพอใจมาก	=	4	คะแนน
ต้องการปานกลาง, พึงพอใจปานกลาง	=	3	คะแนน
ต้องการน้อย, พึงพอใจน้อย	=	2	คะแนน
ต้องการน้อยที่สุด, พึงพอใจน้อยที่สุด	=	1	คะแนน

นอกจากนี้ยังกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยโดยเฉลี่ยของมาตราส่วนประเมินค่าทางสถิติคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยกำหนดช่วงของการวัด คือ

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ทั้งนี้การนำช่วงคะแนนดังกล่าวไปอธิบายเพื่อจำแนกระดับความต้องการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้คะแนนที่ได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 คะแนน	หมายถึง	มีความต้องการมากที่สุด, มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 คะแนน	หมายถึง	มีความต้องการมาก, มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 คะแนน	หมายถึง	มีความต้องการปานกลาง, มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 คะแนน	หมายถึง	มีความต้องการน้อย, มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด, มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา ผู้ศึกษาได้ทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และหาความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. **การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity)** ผู้ศึกษาได้นำศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาจัดทำแบบสอบถาม โดยให้ที่ปรึกษารายงานโครงการเฉพาะบุคคล พิจารณาตรวจสอบในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และเมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานโครงการเฉพาะบุคคล เพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลจริง

2. **การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability)** ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มาทดสอบความเชื่อมั่นโดยการทดลองนำไปใช้ (Pre test) กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแต่ละข้อของแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ และมีคำถามเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร หลังจากนั้นหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

$$\alpha = \frac{N}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum V_i^2}{V_t^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n = จำนวนข้อในแบบสอบถาม

\sum = ความแปรปรวนของคะแนนรวมของคำถามแต่ละข้อ

V_i^2 = ความแปรปรวนทั้งฉบับ

V_t^2 = ผลรวมค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

ผลการทดสอบได้ผลลัพธ์ในส่วนของความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารของนักศึกษา เท่ากับ 0.813

ผลการทดสอบได้ผลลัพธ์ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เท่ากับ 0.860

ซึ่งหมายความว่าเครื่องมือนี้มีความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีแหล่งที่มา ได้แก่

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้มาจากการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการสอบถาม ทั้งนี้ในการสอบถามจะมอบแบบสอบถามให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวอย่างกรอกเอง และมีผู้ศึกษาให้ความกระจ่างเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจวิธีการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด และได้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้นำข้อมูลไปดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. ทำการลงรหัส (Coding) เพื่อให้ข้อมูลอยู่ในรูปของตัวเลข หรือรหัส
2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
3. แปลความหมายของข้อมูลที่ได้หลังจากการประมวลผล และจัดทำตารางแสดงผลค่าร้อยละและแสดงค่าทางสถิติ เพื่อทำรายงานอธิบายสรุปผลการศึกษาต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้มี 2 ประเภท ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency Distribution) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการแปลความหมายเชิงบรรยายเพื่ออธิบายข้อมูลในด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ความต้องการใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารของนักศึกษา พฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสื่อประชาสัมพันธ์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในสมมติฐานต่าง ๆ